

### 3ο Μήνυμα

#### Η Ανοικοδόμηση του Θυσιαστηρίου του Θεού, του Θυσιαστηρίου του Ολοκαυτώματος

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Λευ 1:3-11, 13-14, 17, 6:9, 12α, 13, Αρ 28:2,  
Εσδ 1:2-3, 5, 3:2-3, 6α, Ψλ 43:4α, Εφ 5:2, Ρωμ 12:1

#### I. «Οικοδόμησαν το θυσιαστήριο του Θεού τού Ισραήλ, για να προσφέρουν ολοκαυτώματα επάνω σ' αυτό, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, του ανθρώπου τού Θεού»—Εσδ 3:2β:

A. Για την ανάκτηση του οίκου χρειαζόμαστε την ανάκτηση του θυσιαστηρίου—Εσδ 1:2-3, 5, 3:2-3:

1. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ανακτηθεί για την εκκλησιαστική ζωή είναι το θυσιαστήριο—Ρωμ 12:1:

α. Προτού μπορέσουμε να έχουμε την εκκλησιαστική ζωή, θα πρέπει να θέσουμε τα πάντα στο θυσιαστήριο—Ψλ 43:4α.

β. Πρέπει να θέσουμε ό,τι έχουμε, ό,τι είμαστε και ό,τι μπορούμε να κάνουμε πάνω στο θυσιαστήριο για την ικανοποίηση του Θεού. Αυτή είναι η αρχή της εκκλησιαστικής ζωής.

2. Το πρόβλημα είναι ότι, παρόλο που έχουμε επιστρέψει από την Βαβυλώνα στην Ιερουσαλήμ, μπορεί να εξακολουθούμε να διατηρούμε πολλά πράγματα (στην Ιερουσαλήμ) για το δικό μας συμφέρον. Μπορεί να μην προσφέρουμε τα πάντα πάνω στο θυσιαστήριο για το συμφέρον και την ικανοποίηση του Θεού—Ρωμ 12:1:

α. Αφού επιστρέψουμε στην Ιερουσαλήμ, δεν πρέπει να διατηρούμε τον τρόπο ζωής που είχαμε στη Βαβυλώνα.

β. Η ζωή στην Ιερουσαλήμ πρέπει να είναι απολύτως για το συμφέρον του Θεού.

B. Το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος συμβολίζει τον σταυρό του Χριστού—Εξ 27:1, 40:6, Εβρ 13:10:

1. Στην οικονομία Του ο Θεός μάς παρέχει μόνο ένα πρόσωπο, τον Χριστό, και μόνο μία οδό, τον σταυρό—Α΄ Κορ 2:2:

α. Ο σταυρός είναι το κέντρο της λειτουργίας του Θεού στην οικονομία Του—Γαλ 1:4, 2:19-21, 3:1, 13, 5:24, 6:14.

β. Ο Θεός διέπει τα πάντα δια του σταυρού, αλλά και αντιμετωπίζει τα πάντα δια του σταυρού—Κολ 1:20-22, 2:11-15.

2. Ο σταυρός είναι η βάση όλων των πνευματικών εμπειριών. Κάθε πνευματική εμπειρία ξεκινάει από τον σταυρό—Γαλ 2:20, 6:14, Α΄ Κορ 2:2:

α. Προκειμένου να προοδεύουμε πνευματικά, χρειάζεται να περνάμε από τον σταυρό καθημερινά—Μτ 10:38, 16:24, Λκ 14:27.

β. Αν θέλουμε να έχουμε μια σωστή εκκλησιαστική ζωή, χρειάζεται να βιώνουμε τον σταυρό—Εφ 2:14-16.

γ. Μέσω του σταυρού χρειάζεται να γίνουμε ένα τίποτα, να μην έχουμε τίποτα, και να μην είμαστε ικανοί να κάνουμε τίποτα. Αλλιώς, ό,τι είμαστε, ό,τι έχουμε και ό,τι μπορούμε να κάνουμε θα γίνει υποκατάστατο του Χριστού—Α΄ Κορ 1:17-18, 23.

#### II. «Αρχισαν να προσφέρουν ολοκαυτώματα στον Κύριο»—Εσδ 3:6α:

A. Το ολοκαύτωμα υποδηλώνει ότι ο Χριστός είναι απόλυτος για την ικανοποίηση του Θεού—Λευ 1:3-9:

1. Το ολοκαύτωμα, το οποίο ήταν απολύτως για την ικανοποίηση του Θεού, συμβολίζει τον Χριστό ως την ευαρέσκεια και την ικανοποίηση του Θεού—Εφ 5:2.

2. Το ολοκαύτωμα συμβολίζει τον Χριστό, όχι μόνο όσον αφορά τη διαβίωσή Του που ήταν τέλεια και απόλυτη για τον Θεό, αλλά και το γεγονός ότι Εκείνος είναι η ζωή που δίνει τη δυνατότητα στον λαό του Θεού να έχει μια τέτοια διαβίωση—Ιω 5:19, 30, 6:38, 7:18, 8:29, 14:24, Β΄ Κορ 5:15, Γαλ 2:19-21.
  3. Το ολοκαύτωμα είναι ο ίδιος ο Χριστός, με τον οποίο είμαστε ένα. Συνεπώς, το ολοκαύτωμα αποτελεί επίσης την ενότητά μας με τον Χριστό—Α΄ Κορ 6:17.
- B. Το ολοκαύτωμα είναι η τροφή του Θεού, για την απόλαυση και την ικανοποίησή Του—Αρ 28:2:
1. Παρόλο που ο Θεός είναι παντοδύναμος, δεν θέλει να παρέχει τροφή στον εαυτό Του. Η τροφή Του πρέπει να προσφέρεται από τον λαό Του—Αρ 28:2.
  2. Ο Χριστός αποτελεί την τροφή του Θεού, αλλά όχι με άμεσο τρόπο. Ο Χριστός είναι η τροφή που προσφέρεται στον Θεό από τον λαό Του.
- Γ. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «ολοκαύτωμα» κυριολεκτικά σημαίνει «αυτό που ανεβαίνει», υποδηλώνοντας κάτι που ανεβαίνει στον Θεό. Αυτή η άνοδος αναφέρεται στον Χριστό—Λευ 1:3, 10, 14:
1. Το μοναδικό πράγμα που μπορεί να ανεβαίνει, από τη γη προς τον Θεό, είναι η ζωή που έζησε ο Χριστός, επειδή, Αυτός είναι ο μοναδικός άνθρωπος που έζησε μια ζωή που ήταν απολύτως για τον Θεό—Ιω 6:38β:
    - α. Ο Χριστός, ως το ολοκαύτωμά μας, είναι ολοκληρωτικά και απολύτως για τον Θεό—Ιω 4:34, 5:30, Εβρ 10:8-10.
    - β. Ότι ήταν ο Κύριος Ιησούς, ό,τι είπε και ό,τι έκανε ήταν απολύτως για τον Θεό—Ιω 6:38, 5:17, 36, 43, 8:28, 10:25, 12:49-50.
  2. Όταν βάζουμε τα χέρια μας πάνω στον Χριστό ως το ολοκαύτωμα, ενωνόμαστε με Αυτόν—Λευ 1:4, Α΄ Κορ 6:17.
  3. Καθώς ο Χριστός ζει μέσα μας, επαναλαμβάνει τη ζωή που έζησε πάνω στη γη, που είναι η ζωή του ολοκαυτώματος—Γαλ 2:20.
- Δ. Το ολοκαύτωμα αποτελεί «οσμή ευωδίας στον Κύριο»—Λευ 1:9, 13, 17:
1. Οι εβραϊκές λέξεις που μεταφράζονται ως «οσμή ευωδίας» κυριολεκτικά σημαίνουν «άρωμα ανάπαυσης ή ικανοποίησης»—Λευ 1:9.
  2. Η οσμή ευωδίας είναι ένα άρωμα που φέρνει ικανοποίηση, ειρήνη και ανάπαυση. Μια τέτοια οσμή ευωδίας αποτελεί την απόλαυση του Θεού.
  3. Επειδή ο Χριστός έζησε μια ζωή που ήταν απολύτως για την ικανοποίηση του Θεού, η διαβίωσή Του είναι σαν οσμή ευωδίας, ένα γλυκό άρωμα που ανεβαίνει στον Θεό για την ευαρέσκεια και την ικανοποίησή Του—Εφ 5:2.

### **III. Στο Λευιτικόν η πρώτη προσφορά που αναφέρεται δεν είναι η προσφορά περί αμαρτίας, ούτε η προσφορά περί ανομίας, αλλά το ολοκαύτωμα—Λευ 1:3:**

- A. Χρειαζόμαστε τον Χριστό κατ' αρχάς ως το ολοκαύτωμά μας επειδή η αρχική μας κατάσταση ενώπιον του Θεού, το πρώτο μας πρόβλημα απέναντί Του, δεν είναι το ζήτημα της ανομίας, αλλά το γεγονός ότι δεν είμαστε για τον Θεό:
1. Ο Θεός μας δημιούργησε για να είμαστε η έκφρασή Του και η αντιπροσώπευσή Του—Γεν 1:26.
  2. Ο Θεός μας δημιούργησε για να υπάρχουμε γι' Αυτόν. Δεν μας δημιούργησε για τον εαυτό μας. Ωστόσο, ως πεσμένοι άνθρωποι, ζούμε για τον εαυτό μας, όχι γι' Αυτόν.
- B. Το ολοκαύτωμα σημαίνει ότι, όντες εκείνοι που δημιουργήθηκαν από τον Θεό με σκοπό να Τον εκφράζουμε και να Τον αντιπροσωπεύουμε, δεν πρέπει να υπάρχουμε για τίποτε άλλο, παρά μόνο για τον Θεό—Γεν 1:27-28, βλ. Ψλ 73:25, Μκ 12:30.
- Γ. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε απόλυτοι για τον Θεό, και ότι στον εαυτό μας δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτοι. Επομένως, χρειάζεται να λάβουμε τον Χριστό ως το ολοκαύτωμά μας—Λευ 1:3-4.

**IV. Το να ζούμε τη ζωή του συνεχούς ολοκαυτώματος σημαίνει να γίνουμε ζωντανή θυσία—Ρωμ 12:1:**

- A. Το ολοκαύτωμα αποτελεί τύπο της αφιέρωσής μας, της προσφοράς του εαυτού μας ως ζωντανή θυσία προς τον Θεό. Αφιέρωση σημαίνει να προσφέρουμε τον εαυτό μας ως ζωντανή θυσία στον Θεό—Λευ 1:3-4, 8-9, 6:9, 12α, 13, Ρωμ 12:1.
- B. Το καθημερινό ολοκαύτωμα στην Παλαιά Διαθήκη υποδηλώνει ότι, στην Καινή Διαθήκη, όσοι ανήκουμε στον Θεό πρέπει να προσφέρουμε τον εαυτό μας καθημερινά σε Αυτόν—Αρ 28:3-8.
- Γ. Σήμερα, στη χριστιανική και την εκκλησιαστική μας ζωή, υπάρχει η ανάγκη για το συνεχές ολοκαύτωμα—Λευ 1:3-4, 8-9, 6:9, 12α, 13.

**V. Χρειάζεται να προσκυνούμε τον Θεό Πατέρα με τον Χριστό, ως ολοκαύτωμα, για την ικανοποίηση του Θεού, ώστε να εκπληρώσουμε την επιθυμία Του—Λευ 1:3, 9β, Αρ 28:2, Ιω 4:23-24:**

- A. Ο Θεός θέλει να Τον προσκυνούμε με τον Χριστό ως την πραγματικότητα όλων των προσφορών. Οι προσφορές ευαρεστούν τον Θεό και Τον χαροποιούν—Ιω 4:23-24.
- B. Η σωστή λατρεία είναι ζήτημα της ικανοποίησης του Θεού με τον Χριστό ως το ολοκαύτωμα—Α΄ Πε 2:5, Ιω 4:34, 5:30, 8:29:
  - 1. Όταν προσκυνούμε τον Πατέρα με τον Χριστό, ως την πραγματικότητα του ολοκαυτώματος, μια οσμή ευάρεστη στον Θεό ανεβαίνει προς Αυτόν για την ικανοποίησή Του—Λευ 1:9, Ιω 4:23-24.
  - 2. Δεδομένου ότι ο Θεός ικανοποιείται όταν Του προσφέρουμε τον Χριστό, ως την πραγματικότητα του ολοκαυτώματος, μας αποδέχεται με γλυκό τρόπο. Αυτή είναι η έννοια του ολοκαυτώματος—Αρ 28:2.